

ΘΕΑΤΡΟ

Ο ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΡΟΔΟΥ (ΣΤΟ ΥΠΑΙΘΡΙΟ ΘΕΑΤΡΟ).

Μέσα στο θρίαμβο του 'Απριλιάτικου δειλινού και μπροστά σε χιλιάδες θεατές κάθε λογής και κάθε τόπου έπαιχτηκε ο «Διθύραμβος του Ρόδου» ή ο «Τελευταίος 'Ορφικός διθύραμβος», του κ. 'Αγγέλου Σικελιανού. Τη γνώμη μας για το έμπνευσμένο αυτό ποίημα, την έγραψαμε άλλοτε πλατιά. Είναι ένα ξεχείλισμα της μεγάλης ψυχής του ποιητή του «'Αλαφροίσκιωτου», ένα ξέσπασμα λυρικό. 'Αλλά ποτέ δε φανταζόμαστε ότι μπορεί να σταθῆ στο θέατρο. Τό είχαμε καταστάξει στα έργα που διαβάζονται, χωρίς να μπορούν να παιχτούν. 'Η εκτέλεσή του μᾶς έδειξε πόσον είχαμε σφάλει. Μέσα στους γραφικούς λόφους της Πνυκός, στην άπεριττη κόγχη με την έξαισία άκουστική, τό τραγούδι αυτό πήρε την έκφραση και τη ζωή του δράματος. Οί μεγάλες ειρηνιστικές ύποθήκες του 'Ορφέα αντίλαλῆσαν συγκινητικά, και τό μυστικό δράμα της ψυχής τῶν συμπολεμιστῶν και μαθητῶν του, έδόνησε τίς ψυχές τῶν θεατῶν, πού άσάλευτοι παρακολουθήσανε τό έργο, δυό ὥρες σχεδόν. Μέσα στή θείαν εκείνη γωνιά με την τέλεισ άκουστική πού την έστεφαν κάτασπρα σύννεφα, πού την άρωμάτιζαν δροσερά άττικά πεῦκσ, πού την έστόλιζεν ο Παρθενώνας άνατολικά και δυτικά τό Φάληρο, ενιώσαμε ὅλοι να μᾶς περνᾶν ένα ιερό ρίγος—τό ρίγος της μεγάλης τέχνης του άρχαίου κόσμου.

Τό παίξιμο, αν κι' έγινε από νέους άρχάριους, άγνωστους έντελῶς, άρκετά ικανοποιητικό. 'Ο κ. Μανώλης Ζορμαλιάς εκράτησε καλά τό δύσκολο ρόλο του 'Ορφέα. 'Η άπαγγελία του ξάστερη, φυσική, λυρική συχνά (χαιρετισμός στον άττικόν ἥλιο) τό παίξιμό του άβίαστο. 'Εξαισίος ο' α' κορυφαίος κ. Θεόδ. Κρίτας, άσύγκριτος και στην άπαγγελία και στο χορό.

Γιά τη μουσική θᾶλεγε κανείς τά καλύτερα λόγια, αν ἔλειπαν εκείνες οί βυζαντινές μονωδίες, πού είχαν γίνει έντελῶς στο ίδιο άχνάρι του «ᾄσιλε, άμόλυντε», τῶν χαιρετισμῶν. 'Ορισμένα κομμάτια του χορού και ο ὄρκος, τονισμένα από την κ. Εῦα Σικελιανού, όφραιότατα.

'Αξίζει ξεχωριστά να τονίσουμε την έπιτυχία τῶν κουστουμιῶν και τη χορογραφία—δουλειά της έμπνευσμένης ιέρειας της τέχνης, της μοναδικής κ. Σικελιανού.

Τό νέο θέατρο εγκαινιάστηκε με τούς καλλίτερους οίωνούς. Είναι άνώτερο από κάθε έλπίδα.

Πρέπει χωρίς άλλο να τό πάρουν οί Σικελιανοί και να μᾶς δώσουν σειρά έργων όχι μόνο της άρχαίας τέχνης αλλά και της σύγχρονης, με θέματα φυσικά άρχαϊκά (ὅπως ο' 'Ασκληπιός του Σικελιανού κι' ὅλος ο κύκλος τῶν τραγουδιῶν του, πού είναι άγνωστος στο πολύ κοινό).

ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ